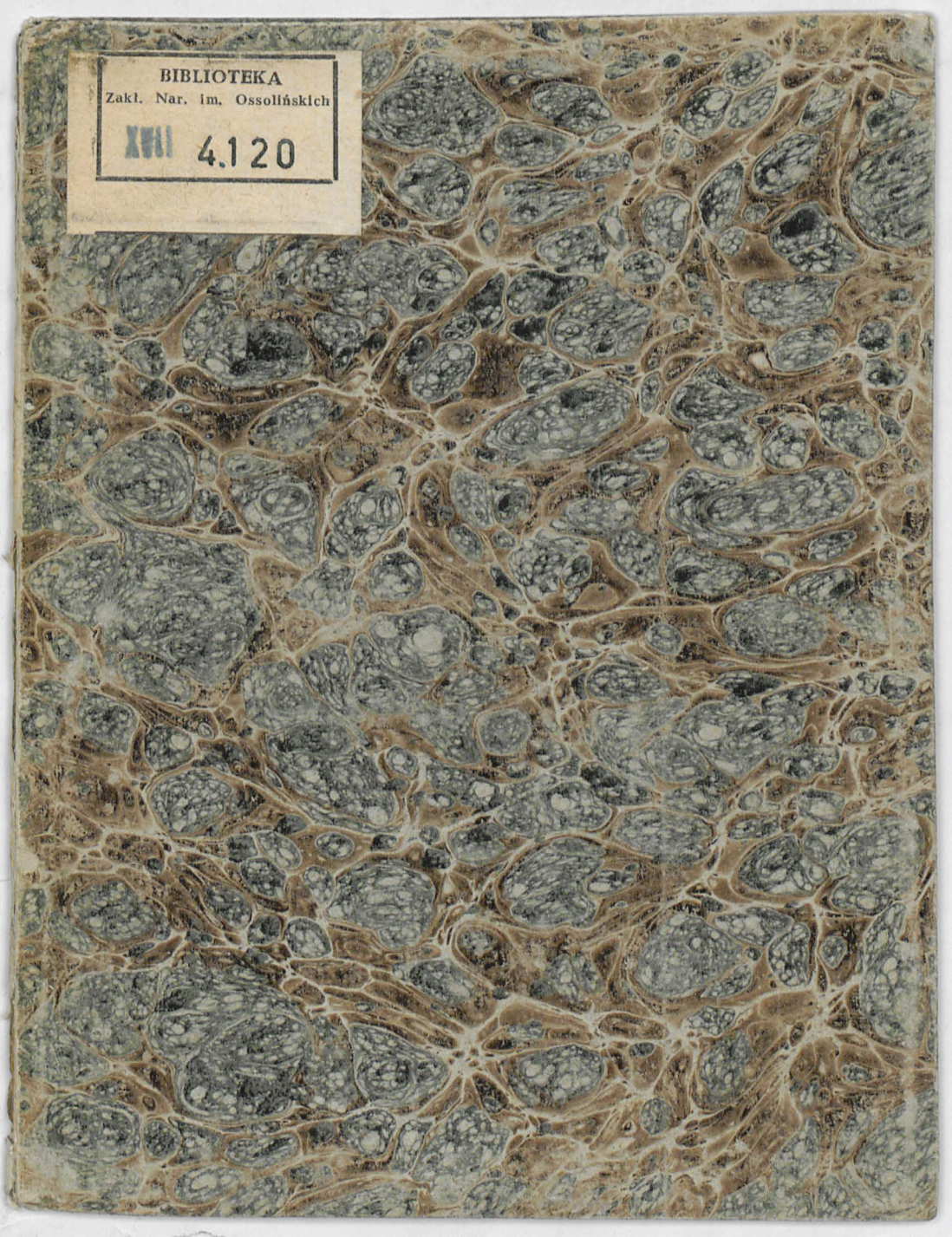

BIBLIOTEKA

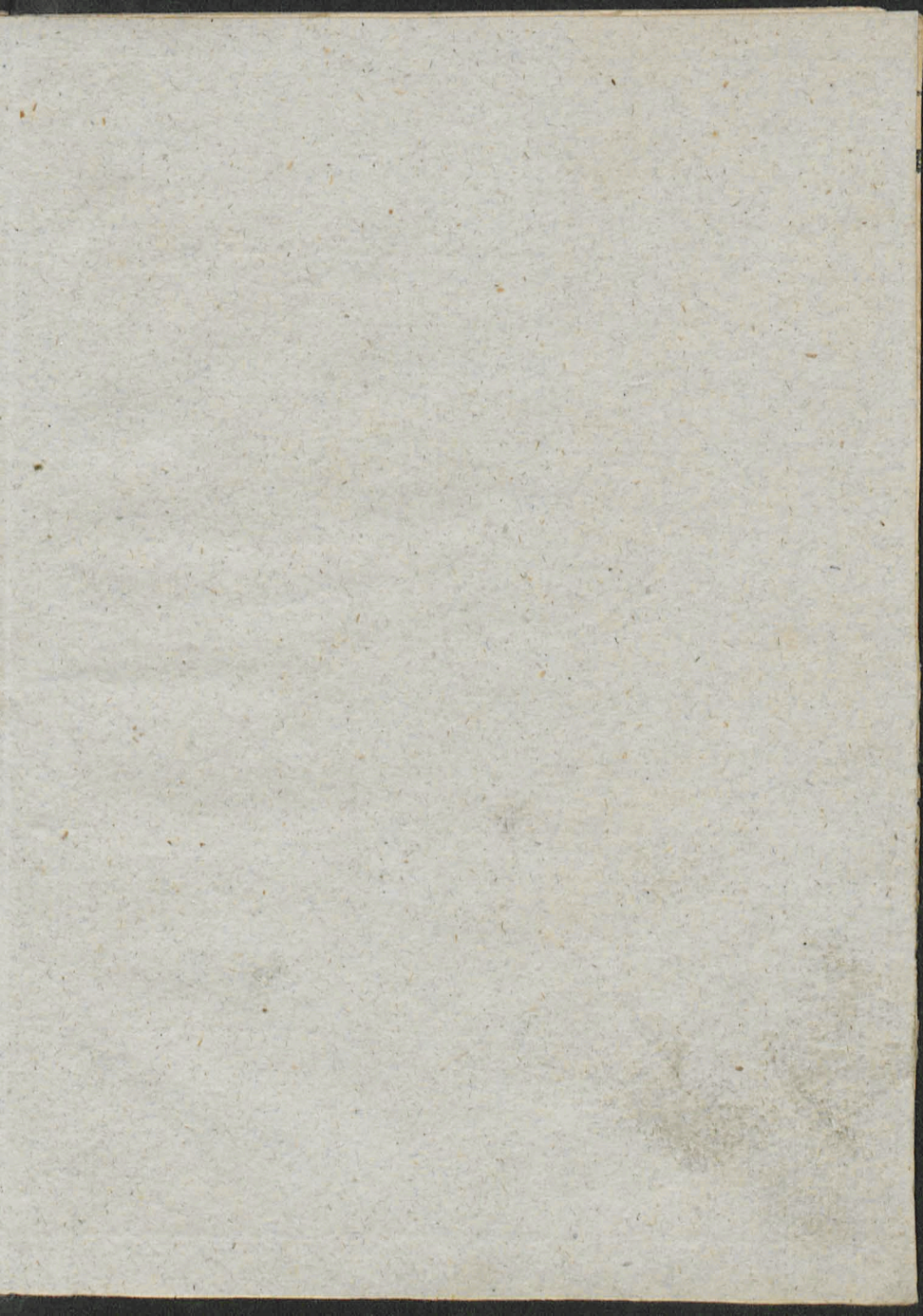
Zakl. Nar. im. Ossolińskich

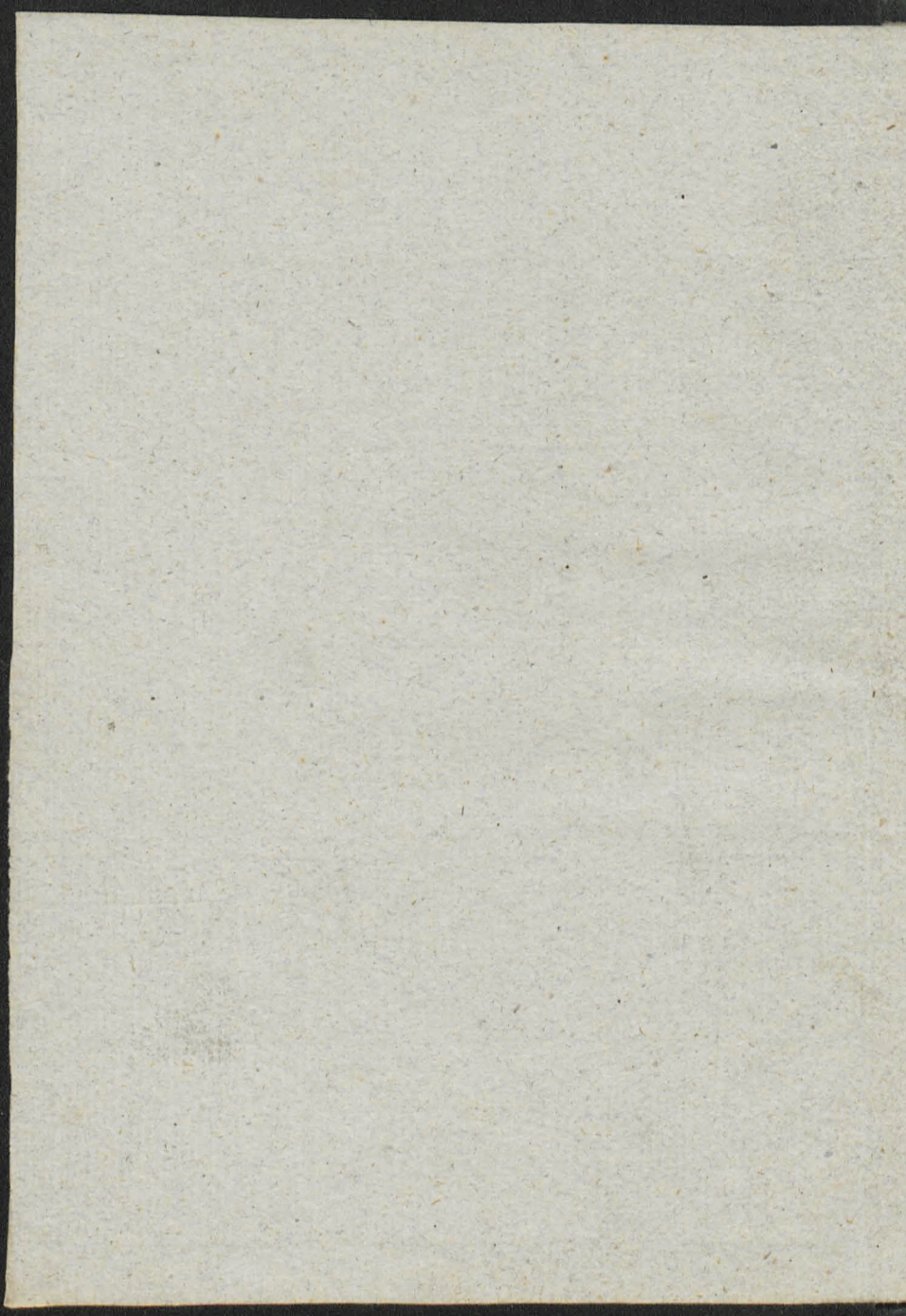
XVII

4.120

3
BICZ BOŻY.

2lbo

KRWAWE ŁZY

Vtrapioney Mátki, Oycyzny Pol-
skiey, po zmárłych Syniech
swoich.

Przez KASPRÁ TWARDOVVSKIEGO
nápisány.

U terážnieyším ; nowu czásom / przez Piotrá S.
Druščzá / dziewiacia tylko wierszow átkomo-
dowány / y ná swiát wydány.

W KRAKOWIE,

w Drukarni Marciná Filipowskiego.

Roku Páńskiego 1649.

Na Starożytny Herb

Ich MM. PP.

KOPASZYNOW SIKORSKICH.

nych KOPASZYNOW dzieła mieczem ozdobiono.
Y po krwawych zasługach rzekami wczczono.
ofyć ną tym gdy przez miecz sławą dotąd słyną,
Bo cnoty z domu tego widzę rzeką płyną.

XVII - 4120 - III

Iego Mści

á memu wielce Miłościwemu Pánu,

JEHO MOSCI P.

PAN V I A N O W I
K O P A S Z Y N I I
S I K O R S K I E M V,

Dobrodźciowi wielkiemu

A. Z. D. Z.

S p á n i á l e g o K u n s t v m y s t u s p r á w i e
Kiedy powolna kto chce śáfaić /
Nabywa láski zasługami godnie /
Stanowi przyiaźń v ludzi dowodnie.
Możny SIKORSKICH w tym się dom obiera /
I do ludzkiego gościniec otwiera.
Affektu śnádnie: bystroplywna woda
Spływa w sáwory y meźna wygoda.
Snadź rospřesztránie do przyiaźni droge /
O tobie ślufnie / co widze rzec moge.
Záczny SIKORSKI twoie wielkie cnoty /
W ludzkich vmysłách / stoia zá kleynoty.
Polśkie Kámeny od wod Helikónskich /
Vchodzac spiesznie s zagránic Jońskich.

BICZ BOZY wnośa rytmem z namiénity /

Náco gniew z niebá / nádcíaga sówity /

Wybaczyś śnádnie iz z cnotámi złości.

Wniezgodzie trwáia / množac niepráwości /

Clumiac wczynki cnotliwe ná świecie.

W Polskim Krolestwie w Králowstím Powiećie.

Goracy áffekt ku miley Dyezynie

Wydáiacy sis w tobie bowiem zyznie /

Zrozámieś gniewu Boskiego respekty

Wszystko spráwnia ludzki b serc defekty.

Przyimi chętnie lub nie wśe Nuzy moie /

Ktore Rytmámi imiá sławia twoie.

Choć wpomineń ná pozor jest mály /

Z Szczyrości iednáń chętney áffekt cały.

W m. mego wielce Mścigo Páná

Zyczliwy y vniżony slugá

Piort H. Prufcz.

B I C Z B O Ż Y.

Ament żalofney Ráchel / y synów iey loże

Smiertelne / Muzá spiewa: w Troycy ieden Boże.

Ktoryś chwale / Sod / Pomsta zostawił przy sobie /

Te iá dziś trzy obiady ofiárnie tobie.

Przy tobie Oycze wieczny niech zostácie chwalá /

Ktorá z wielu przedwieczna mądrość zgotowała.

Synu / z tegoż poczety Bogá / w trzy chwale /

Ty masz bydz ná ostatnim Sadzie Trybunale.

Duchu rospalácy istność troistego /

Wozie cny Heliágow y woznico lego.

Tobie pomsta należy: twoy nieuchroniony

Saydał piorunowemi strzałami nátkalony.

Pelen niesyrey pomsty. Pomni to dziś ięczy

Sodomá / iáło mściwe kuznie twoy żełce:

X wiecznie pomnieć będzie / lecz iáłoś iest mściwoy

Grzechow: polutniacym táles lutościwoy.

Groził twoy Prorol świety Aninwitom śmiáło /

Ze sie za czterdzięści dni miásto zapásć miáło.

Aty (ledwie trzech dzień poczał nástepowáć /

Iáło w ich serca struchá poczela wstępowáć)

Bicz Boży.

Milosierdziem wiaty / odwołałeś Panie

Twoje niepoścignione ná wstecz zágniewáne:

Dales lutości mieysce / dales w odpuszczenie

(Ludowi zgrzeszonemu) śmiertelne zgrzeszenie:

Alle coż to sprawiło? ich vpamiętanie /

A twe nieogarnione milosierdzie Panie.

1) Wycze milosierdzia / o wieczna litości /

A ia smutna co rzeka / ná swych synow złości?

X ná ich grzech wsteczny ktorzy nierzłac mego

Nápominania dbaia / ale y z twoiego

Vstąpiwszy mándatu / bez vpamiętania

Już pono ostatniego czeláia larania.

Czeláia zguby wieczney / strách y nagla trwoga

Obegnála mie zewszad / gdzie sie ia nieboga

Podzieie / w ktora strona wcieli sie z wami /

O wychowánicy moi / Tu pod chorogwiami

Czuyna straż záśadzila śmierć v pierwszey bcony /

Tám głód brát ieý rodzony strzeże z drugiey strony.

A choroby po blántách skryte siedza wszedy /

Niemáš nadzieie niemáš wychylić sie tedy.

Przyšedl dzien ostateczny wiecznego zginienia /

Gdzie poyrzze / zewszad plagi / bicz / vtrapienia /

Zewszad wciśkow dosyc / iesli kiedy byly /

Dzis sie wszystkie ná moie głowe obáliły.

Tát iz słusnie rzec moge niedzna / vtrapiena /

Żolcia niengászona iestem nápełniona.

Zstałam sie podobno iako baran ktory
 Zgubiwszy oblatane na stronie maciory.
 Nie znalazłszy pastwiska tulaiac sie chodzi /
 Ktorego drapieżny zwierz w też tropy nādchodzi.
 Wdamli sie na prawa abo w lewa strone /
 Wszedy mi grzechy wāsze zamylaią brone.
 Tu zla chciwość z lakomstwem obozem siąnetą /
 Tu fałsz y zdrada swole namioty rospielą.
 O bolstoi wśteteczność z obłudna prywata /
 Podleniey zlosakcy. a zaś wtyle za to
 Ze wśytkim zlym na świecie przeklata swawola /
 Za ktora rada chodzi nieśczesna niewola.
 A kazi y pomsta Boża niedościgła oku /
 Wśytlich opánowala y z tylu y z bołu.
 Surowa sprawiedliwość tysiac plag gotuje /
 Za ktora drugi tysiac biczow następuje.
 Zewszad wciśtu dosyc / pelno strachu wszedy.
 Niemasz nadzieie niemasz wychylic sie tedy.
 Tak sie synow mych zlosci gęsto rostrzewily /
 Zemi y ścieśle pono zagrodza pochwili.
 Ścieśle mey dobrej stawy / ktoram ia chadzala /
 Poli moia przystoynosc zachowana tewala /
 Przez was y dzielność wāsze. dzis inśa odmiāna /
Niewiem logo winowac / czy syny / czy panā.
Ktokolwiec iest przyczyna y poczatkem zlego /
Wiechay Panie zostanie winien sadu twego.

Wszyscyście się za zbytliem niebezpiecznym wdali /
 Bogacie przy tym dobrej sławy zaniedbali.
 A serca wążę / chciwość / fałsz / zbyt y zdrada
 Wpetala: gdzie to jest / już tam wieczna wada.
 Gdzie się ona podziela staropolska Cnota:
 Wyniosła się: dołabże? gdzie naywięcej złota.
 To do kupców? bydz może / ci złotem handluia.
 Dziwna rzecz / że chociaż is w złoto oprawuia.
 Przecie swoy za nią nedza wloczy ogon dlugi /
 Zawsze lakoma chciwość oslep lezie w dlugi.
 Kogo luna ogarnie złota bogatego /
 Już tam w pomietle sława / y cnota wtego.
 Bo kupuic / przedaiac / chceli towar zdrożyć /
 Do lościa prawdy / musi trzy fałsu przyłożyć. 3.
 Szlad grzech przeciwko Bogu / przeciwko bliźniemu
 Zdrada y oszulante. A z tad znać ze temu
 Kupiectwo nie przystoi: gdyż słowo slacheckie
 Zawsze pewnieysze ma bydz / niżeli kupiectie.
 Wiec się zaś do chciwości zdrada przysadzila /
 Ktora przedtym maistność w tysiocu chodzila.
 Ba czego zbydz tego zbydz / choćby się zalożyć
 W żyda / nic to / byle przez nogę przelożyć.
 Daś ty tysiac / da on dwa / daś ty tyle troie /
 Da on w czwadenasob więcej / byle przewiodł swbie. /
 Niestychana rzecz przedtym nigdy w Polsce byla /
 Aby Szlachta kupiectwem kiedy się bawita:

Bicz Boży.

Dzisiaj już do przestępstwa co żywo się bierze /
Wara: Ziemiństwo przecie niech stoi w swej mierze /
Bani toć jest Ziemiannin który się nim liczy /
A w ślacheckich postępkach namniey nie dziedziczy /
Ale to własny Ślachcic co ślachecko żyje /
Przy Oczysznie / przy stawie / gotow stawic życie /
Spytajże Ziemiannina o sęku / o boju /
O handlu rychley mowi zyskowym w polciu.
W łupieckie się łakomie wdawa przemysły :
A nie wważa na co wynidzie zbior ściśły.
Nie patrzy na przyszłość : wiac y zbrugiey strony
Zaż położy może być bez pewney obrony.
Jus was y Pospolitym cusionem strachano /
Jus na was Okazyie różne wymyslano.
Bani to niepomogło / myśl w sętku w zagonie /
A oboyczyl z sęskatem pod ława na stronie.
So drudzzy niewieściego co godni imiona /
A malobych nie rzekła : ieli się wrzećiona.
Co w sętko nie tak głodem czynia przyciśnieni /
Jako zbitnim łakomstwem nader przesądzeni.
Pieka Lechowych Synow zaprawda robotą /
Pieka rycerskie dzieło o łaka sromotą.
W złotey wolności z dawną prodzonych synow /
Lecć dobrowolnie w łazmo niewolniczych cynow
Ale liczmany / nie wortki / za Herb. wam nadano /
Ale meznego Orła / czym potazac chciano.

Bicz Boży.

Ze z meźnych Dycow meźni mnozo sie synowie/
A z dobrych synow dobrezy bywalia wnukowie.
Ten iest synem prawdziwym staropolskiej Cnoty/
Ktory umie przestrzegac swey wolności zlotey.
A gdy tego czas niesie / tuż przy Pánstkiej glowie
Przy Dobrym pospolitym kládzie swoje zdrowie/
Dzéciwie ten hándluie / Ktory Chrześciańsko
Szable swoje srymáczył za szyie pogánstka.
A to iest własny dziedzić gniazda Lachowego/
Ale tych czasow trudno znalesc tálowego.
Trudno dzis o Kotmistrzá tálowego / żeby
Przed wšytkiem iáto syp biežal do potrzeby.
Trudno o Syny tálie / iácy wiec bywali /
Co dla Oyczyzny miley gardl swych nádstawiali.
A dla spólnego dobra Rzeczypospolitey /
Nie litowali swoiey krwi wylac obfitey.
Co sie dzieie? toż gniazdo ; z teyże krwi splodzeni /
Co y oni: á przecie z meštwa zgotoceni.
Abo to ich ospalosc / y wpor spráwnie /
Abo nimi niewódziecznosć zaslug ich tierwie.
Ale iákom nikomu niepoehlebowála /
Tál teraz prawde szczera mowic beda chciála.
Jest dosć walecznych synow / sa sercá spániále /
Jest y rozum / ále coż baczenie ospale.
Wiecey syn Senatorstki wezmiená wrzećiono /
Użeli dobry żołnierz na kopisá pono.

Wiec sie ten dobro sława y szczęściem uwładzie /
 Chudy spiácheć zástawi y w dlugi zawiędzie.
 Waży wšytkie dostatki / y chudoba swoje /
 Z tad stáwi dobry poczet / kupi pewna zbroie.
 Jedzie wesol / nie myslac o żadney przygodzie /
 Alić go szczęście w pierwszym odbieży zawódzie
 Ze o raz wšytko stráci / iáło to watpliwa /
 Fortuna strogiey woyny pod taki czas bywa.
 Ali z nim o raz mastwo przy vboſtwie zginie /
 Bá niechay on iáło chce dobrym meżem stynie.
 Niechay swoje vtráty y škody ráchnie /
 Jesli Bog nie nágrodzi / żaden nie rátnie.
 Zátym on dobry żołnierz zostawšy káliko /
 Jedzie z pewna nádzieia do dworu z Suppliko.
 Przypada ná łolaná / oczy w niebo wznosi /
 Przedniejšych Dignitarzow o przyczynę prósi /
 Ci ktorym to należy / máło ná to dbáio /
 Wšyscy sie zá prywata swoje vганиáio. /
 Ostatnia w tych nádzieia : bo ci iesli sobie
 Nic nie spráwio. wiedz o tym / pogotowiu tóbie.
 Káždy ná swoy mlyn wode przywodzi iáć może /
 Jesliżec nie zášłodzi / perwieć nie pomoże.
 Wiec iáło Pánu spráwe dbále referuio /
 Tak też y vbogiego żołnierza rátnio.
 Stáć przywodzią nieſlušne o Pánu mniemánie /
 Ano w tym sámych winno stáršych zaniedbánie.

Każdy z browy nie pyta / na słowa sie sądza
 Wyśmienite / a wagi prawdzie nie przydądza.
 Inna rzecz na izaflu / inna w sercu knia /
 A tal sie zgola w gyscy fakcyami snia.
 Oni sami Seymowetworza relacye /
 Wiec ial strony nakreca / tal też Segae biie.
 Wiec drudzy też to widzoc nosy pozwiegali /
 W gytkego y Kycerckiey głoly zaniechali:
 A Tatarzyn tym czasem polem natarczywoy /
 Nie wypusci daremnie strzaly swey z ciaciwoy.
 Krwi własciwa moia / o nadzieio wieczna /
 A iakoż ia od placzu moge bydz bezpieczna.
 Niedziwnie Aiobe iże skamieniála /
 Gdy na cieżka synow swych śmierć sie zapatrzála.
 Czemu mie też wyroli tała mieć nie chciála /
 Aby byly me członki w gytke skamieniála /
 Snadz peronie lżeby było przy gluchey mogile /
 Niewieźdżonych wiatrow wytrwać przytke chwile.
 A niżeli niebezpiečna czegom doczesála /
 Bom tyłko na placz wielki y lament zostála.
 Kto przerwie placzu mego żalokawe kłanie /
 Ja na swe wielopomne dbaćac żawolanie.
 Boleć se decznie musze : a to ztey przyczyny /
 Żal mi żem do niebezpieczny wniosta sie krainy.
 Ja niemodra mieczem swym własnym dostawała /
 Długich granic / iam swa krew nie raz przelewała.

Abym

Bicz Boży.

Abym była w polciu z tego sie cieszyła /
Czegom długimi laty z kłopotem nabyła.
Teraz mi to niewdzieczna uczynnością płaci /
Narod inoy wlochány / samochcacy traci.
To com krowa swoia własna drogo zapłaciła /
Wniwecz sie praca moia przez nie obrociła:
Gdziekolwiek swey podniosse ociężały głowy /
Wszędzie mi przed oczyma tkwi przypadek nowy.
Począwszy od mey siostry tu tedy sawito
Dawnymi czasy płynie Wisła: gdzie nakryto
Broń Wnuka moiego wielopomne łosci /
Aż po ostatniey moiey Utráinney włości:
Niemąż kątą żabnego / tedyby Pogánstie
Kopyto nie zapadło w niwy Chrześciańskie.
Wszęz / w dluż / w okrag / y poprzek / psy swe zapuścili.
Samki / Miasta / Solwarki / wniwecz spustofyli.
Nie obaczył wsi całej zewszad w okolicy /
Tam daley ieszcze wielkze pustki przy granicy:
Już tam ani chálupy / ani biedney šopy /
Wszętko to ogień w popioł obrocił y z chłopy.
Wysieł Pogánin z gruntu ostro šabla swoia /
Dwory własne strążydła / y łominy stoia.
Stada nieprzeliczone / y bydło zabrano /
Szlachy zacney / Meżatel / Pánien nąwiazano.
Koscioty poświęcone lotrowsta sie sstaly
Jastinia / tedy dom był Bogá wieczney chwaly.

Bicz Boży.

Altarze splugawione / tajemnice święte /
Pod nogi wyrzucone Pogańskie przekleste.
Kapłanow Bożych / iednych w niewola zawzięto /
Drugich o krzywdy Bożo / przed Oltarzem ścięto.
Krwia Chrześcijańska wшыtkie światnice spłynęła /
Kogożby takie krzywdy za serce nie isły.

Opomsta Boża / to ty / im pozniey przybywasz /
Tym sie na wielkze nasse karanie zdobywasz
Daley. Ale coż daley? przemowić nie moge /
Ano pedzi Poganin za daleka droge.
Nie nieprzeżyżrzany okiem / y tymże sie ślaliem.
Z lupem wraca do Hordy / w ziemie wtargnal takim
Nowe sobie Pogaństwo obadalo Szlaki /
Gdzie przetdym ludskiej stopy nie bywały znaki.
Już Kuczmańskich / y czarnych łatow zaniechali / ⁸¹³
(A boday y zalsneli) nowe wysperali.
Pnie sie po skalach śliskich / wkręwa sie w lesie /
Strach w oczu / a śmierć w reku wśodzie z soba niesie
Zagania gestę lupy / nahażkami siecze /
Krew Szlachecka po drogach strumieniami ciecze.
Nie rozeznić tam Pana między prostym gminem /
Wшыscy przy koniu bieżo w raz za Tatarzynem.
A biala plec lekliwa o pomste wolala
Do Bogá: rece w tyly zaciagnione maia.
Padzo niešťczesne cory w nieznaiome strony /
Zostawuis przez dzieki kray swoy ulubiony.

JB Bicz Boży.

A ná swa sie Wyczyzne coraz ogladaiac /
W zdychalo po niewoli swoy dom spuszczaiac /
Wolyn / Podole / Ruskie / y Poluckie strony /
Ziemia Przemyśla / Podgorz / y Bels spuszkossiony /
A boday bym zle rzekla / iusz tolo Krakowá /
Bedzie pono pochwilli ukraina nowa.
Ale rzeczenie pono / ze was Wista broní /
A tey iusz bázro dobrze swiádomi sa oni.
Bo iesli nieprzyiaciel przez Niesie dobrze plywa /
Na Wisle nie wtonie to rzecz niewatpliwa.
Jesli ze tez w Mur y swe y w Waly wierzycie /
A zátymi sie bázro słabo wysiedzicie.
Ono wam w gubie Kossem tolo Lwowá stali /
Coscie im wzdy pytam za to wdziálali.
JB W ten czas kiedyście wy sie ná nich gotowáli /
Oni gotowi bedac / po trzykroć was bráli.
O ial bogata korzysc / y nie ladaiako
Zdobycz Pogánin odniost / ledwie kiedy taká
Skrzetny Greczyn otrzymal dobywaiac Troiey /
Aleście wy ná ten czas ani sluzney zbroiey.
Ani konia dobrego pogotowiu mieli /
Takeście wielka klaska przez niedbalstwo wzeli.
Jużes to loniec ? nie iusz ; widze wietse dziwy /
Ano stoi w oblolu Anyot zapalczywy.
Wiedney rece miecz ostrey y miotle surowa /
W drugiey pochodnia trzyma z strážna trupa glowa

Bicz Boży.

Nie w rożę. bym nie wzięła lekkiej przypowieści /
 Iżem aż tak nie wczesne nosi synom wieści.
 Ale na was bez chyby teplagi zesłano /
 Na was y grzechy wzięte / i temu roślano
 Samemu / y zlecono zzwierzchniey opatrności /
 Ażeby was y wzięte wykorzenił złości.
 Już was y mieczem fatal przez nieprzyjacioly /
 Już was y domowemi nasyłał fasoly.
 To głodem / to powodzia / to choroby dziwne
 Przepuśczał / przyrodzeniu ludzkiemu przeciwnie.
 Nie wspominał Kokołow / opuśczał y złego
 Buntownika w Moskiewskiej Confederacji.
 Samileza y Wołostkiej niestychaney trwogi /
 Wbytko to bicze były / y Bostie przestrogi.
 Wspomnie że Polskich Wodzow rebelliey sily
 Z doświadczonym Xycerstwem / o hał przyprowadził
 Wodzow / ktorzy Oyczyznę w Marsowej zabawie /
 X z Bellona chciał mieć w Xycerstkiej rozprawie.
 Z młodości w krwawym boiu / lata swe strawił /
 Nieprzyjaciol Koronnych czestokroć znosił.
 Teraz niestetyście dało / iże od chłopskiego
 Narodu gwant odnieśli / przez Chmielę brzytkiego.
 Nie mogąc się doczekać grzechow pokajania /
 Oto już do czesnego wdał się karania.
 Już oto podlegliście niestychaney pladze /
 Surowa sprawiedliwość stała na wadze.

Oto na

Bicz Boży.

Oto na straszne swoje mieczá wyciągnięnie /
Leca iáko grad dusze w Plutonowe cienie.
Gdzie Charon osędziáły w pobutwiáley łodzi /
Wszystkich ná on świat rzeka Stygowa wwodzi.
I prowadzi ie ná sąd Rádámántow srogi /
Szczęśliwy kto tam Dekret otrzymawa błogi:
Nieszczęsna Condycia człowiek á każdego /
Nieszczęśliwsza ná świecie krotka bytność iego.
Wwodzi go nádzieia / szczęściem sie vnosi /
Wyżej gęba niżli nos przy swey dumie nosi.
Właśnie iáko Paw kiedy miłościá ruszony /
Ktorego zdobi ogon fárba złota pstrzony.
Pyśni sie z swey wrody / á storo brzydkiego /
Zayszczy chodu / áli on zápomni wszystkiego.
Tak właśnie ludzkie dumy wniwecz sie rozchwieia /
Storo sie im pożegnác śmierć káże z nádzieia.
Szczęsny ná szczęśliwemi / ktory przed choroba /
Pomni / ná nieuchronno pogonia zá soba.
Śmierci nieubłágáney / ktora swe wyróli /
Miece ná narod ludzki bez żadney odwóli.
O iáko dziś bezpiecznych wielu oszukáá /
Ktorem sie bydz powolna y lastáwa zdááá.
Ten co wczorá zákládal Páłac niedobyty /
Áli dziś wlichey temnie legł defczka nákruty.
Ktoremu wielkie zgráie wczorá sie kłániáły /
Dzisia go wszystkie sochy nagle odbiezáły.

Bicz Boży.

Leci nie pōścigniona czas iey wstepnie /
Bierze kto sie nāwinie / osob nie brakuie.
Noc po dniu / dzień po nocy goręta noc przywodzi /
Mgła nie przeyrzana roście / nie tā ktora chłodzi.
Wprāgnione zāgony wszyscy nā iey przyscie /
Jāło podciete kłosy leca. oczywiście.
Jednych w glebotie doły iāło psow miotāta /
Drugich nā poly żywych w polā wygāniāta.
Lament z wolāniem strāsnyim niłogo nie ruszy /
Kozdy o swoiey myśli zārāżoney duszy.
Kozdemu o reszt idzie wnet tych obodāmi /
Drugich do jezior blotnych wlozca oselāmi.
A iesli teź ktorego nā wierzchu odbiegli /
Abogoz krucy zklwāli / abogoz psi ziedli.
Mizerna postać rzeczy : Syn oycā zdālelā /
Omia / mātłā corka . o nigdy od wieka.
Nie oplālāna pomsto : Tu Syn oycā grzebieł.
A iutro stradny synu kto pochowa ciebiez.
One tāl pyšne miāstā chlewāmi sie sstāly /
Przedtym ludzie (dzis bydło) stanowistā miāly.
Stoia pustkām Dwory z wyniosłymi dāchy /
Wzdychāia po miesłāncāch zmārtych złote gmāchy.
Biednego ptāstwā w lochāch co przedtym miesłāło /
Dzis nie widāc / do lasā wšytko poleciało.

Bicz Boży.

24. A nocna sowa tłumacz niešťczesnych powieści /

Obwoływa na dachu błádey śmierci wieści.

0 Zamku / o ozdobo Miásta Stolicznego.

0 zloty domie KROKA práwnulá moiego.

Gdzie one czasy / kiedy tobie sie klaniały

Pogańskich postow nogi / na ciebie pátrzały

Wielkich Monarchow oczy : dziś inŝa odmiána /

Przez grzech y pomŝte sroga niebieskiego Pána :

Ty wieŝ iákom cie sobie byla spodobála /

Juz nie bede z pálacu twego wygladała.

Ani dziś / ani jutro / aź dlugi rok minie /

Bogu Swiatnico zlecám / mury páieczynie: 975

0 niešťczesliwe czasy / trzykroć niešťczesliwe

X tysiaćkroć / dlugoź me bedziecie troŝliwe

Serce trapić nowymi co raz przygodami /

Dlugoź zly wyrok bedzie wieŝal sie nad námi.

0 ŝwiadczám sie przed Bogiem / że nie z mey przyczyny

Ale z mych właŝnych synow wroŝly te winy. 976

Sami ŝcie sobie biczow tálich nádzialáli /

Jakoŝcie roźnym grzechem Boga obraźáli.

Koźnie teź was náwiedza / iáŝnie dziś znać dáie /

Jako ŝa przed nim brzydkie wáŝe obyczáie.

Setny sie moźe karác z niešťczescia wáŝego /

X z tey klaŝki / ktora was czasu niedawnego.

W Pamiętnym Piławieckim obozie potkała / 93
 Day Boże nigdy taka pląga nie bywała.
 Milonami wtrąta niektorzy śaćnia /
 Co wiedzieć tesli kiedy drudzy powetnia.
 Rzecz do śaćunku trudna / Bog tylko nagroba /
 Ktory pocieszyć może nąwiedziwszy głoda.
 Boże w śelakiey sprawy świadku nieomylny /
 Potki mój narod tobie zostawał przychylny.
 A w załonie twym świetym iego myśl kwitnela /
 Nigdy go twoia reka Pánsta nie dotknela.
 Dzień za dnem z dobro mysła plynal mu wesoly
 Pełno w oborze bylo / naktane stodoly.
 O powietrzu strąśliwym rzadka gadła byla /
 Woyna z nieprzyiacielem nie strązna mu byla.
 Lecz iako dobrodzieystwa záporonial twoiego /
 A w dal sie na zbytli grzechu wśetecznego.
 A teraz cie krzyżnie / grzechem wpetány /
 Na starych bliznach nowe odmiadzaióć rány.
 Słusnie go biczem wścinasł tvey zápalczywośóć /
 Słusnies nań kielich wylal wśech nieśczesliwośóć.
 Słusnie zaiste słusnie: Ale sady twoie /
 Niech sie wśyttkie obala dzis na glowe moie.
 Na mnietá ich nie wdziecznośóć boday sie wylala /
 Jam wlnná žem takowe syny wychowala.

Ricz Boży.

O Lechite / o Oyco w starożytnych plemie.

N ná tożem cie sobie wycho wala? że mie

O pomste y sad strogi przyprawienieš Boży /

Tal iaż zurla dzieci swoch nie pierwey umnoży /

Aż iey żywot przegłodzo (drogo polog placi) —————

One ná świat wychodzo. á tá żywot tráci.

Nie mowis sámá o sie. máte dla was śmierć milá /

Ktorychem ia własnymi pierśiami karmilá.

Ale o was grá idzie. iáko raz strácićie /

Milá Matka. swo zguba tego przyplácićie.

Ale bogdaybym pierwey ostatnie skonałá /

Niżli tákiey nowiny po was doczekałá.

Ey nieużyte dzieci / baczenia zażyćie /

Przynamniey nád w boga Matka litość mieyćie.

Zaden sie nie vchroni pomsty z zbytku swego /

Ale każn spráwiedliwa dogoni każdego.

Abó wy wšytkie zbrodnie o ziemie vderzćie /

Abó sie do pokuty moia ráda bierzćie.

Slubuis wam przed Bogiem y stworzeniem tego /

Jak predko wstapicie z nálogu dawnego.

A myśli wáše czyste y ochedożone /

Opánule duch strochy / od tad nieste wożone.

Już odtad sercá wáše / á imćie sie cnoty /

Wierzćiež mi / że sie do was nawróci wiel zloty.

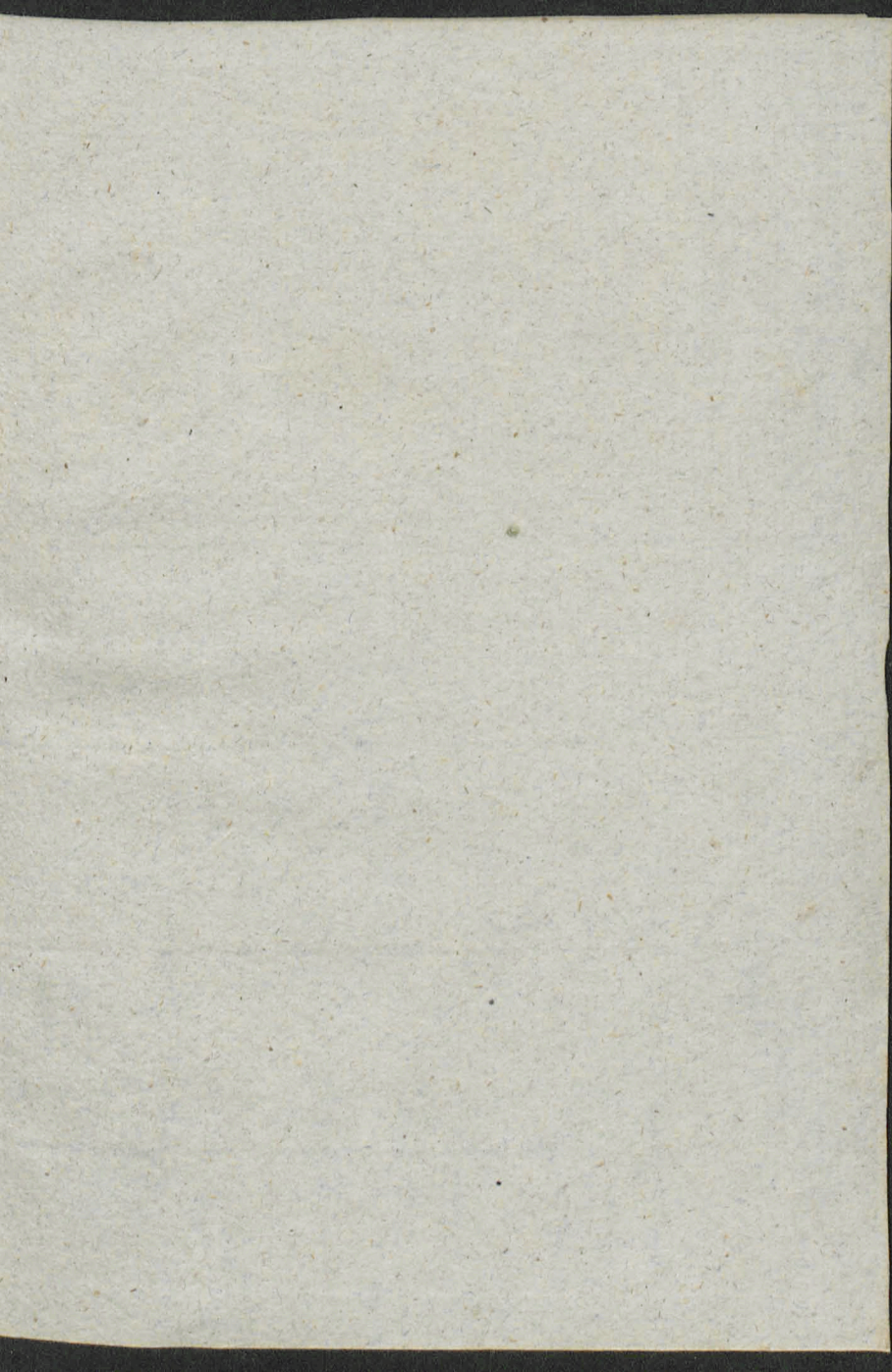
Bicz Boży.

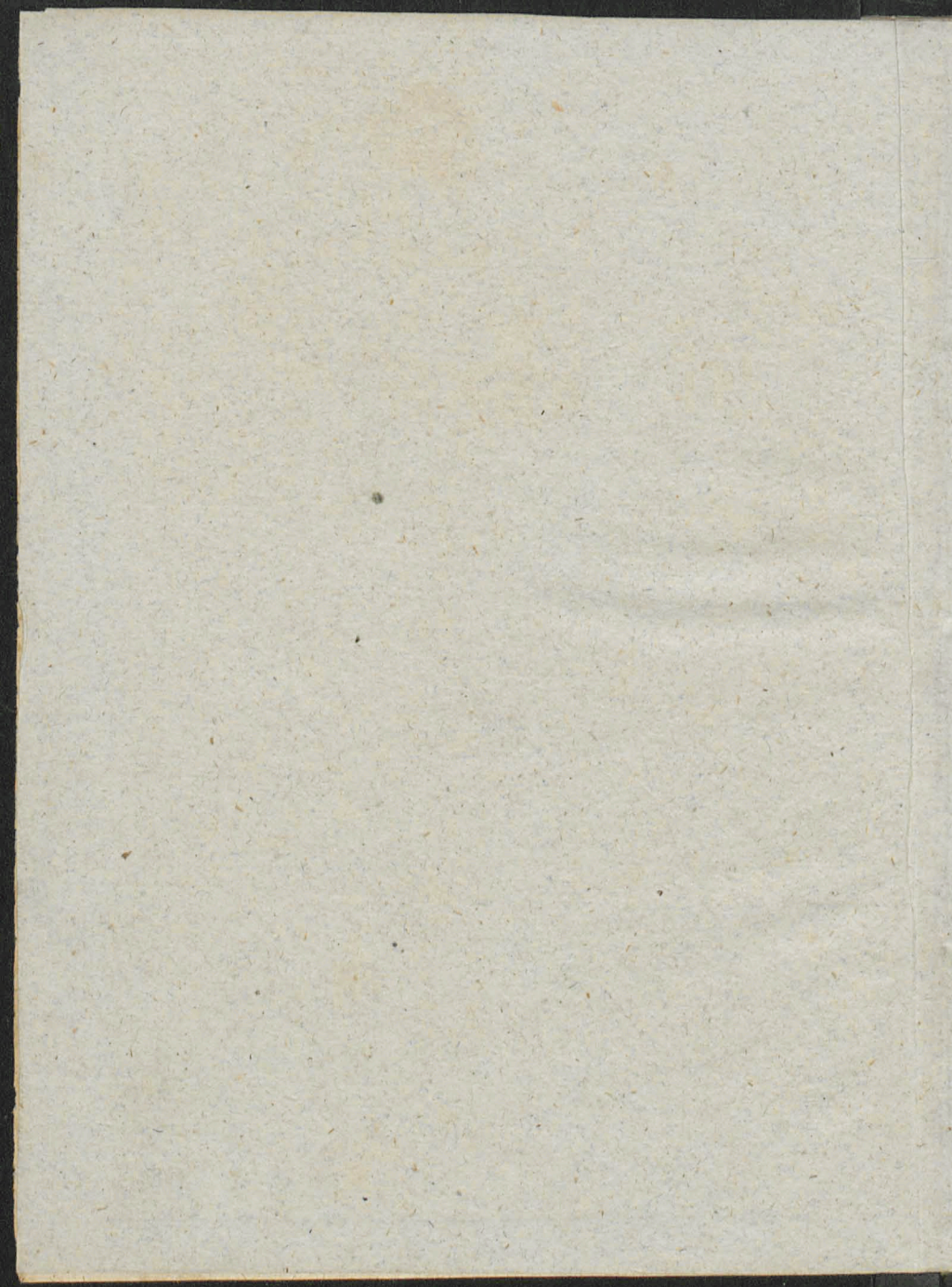
Stráśnieć sa Sady Páńskie / ále świate tego /
Miłosierdzie przechodzi złość grzechu wáskiego.
Przez to tedy náswietšy miłosierdzie swoje /
Przez chwale y Sad srogi / day zbáwienne zbroie.
Przez Miałe y śmiereć trwáwo spraw im okup drogi /
Przez Náswietšy kwi kielich gniew twoy oddal szog
Przez przebiecie Náswietšy rok / ból / nog / ciała /
Przez przekopánie gwozdźmi złość wnych koniec miałá
Przez Krzyż twoy przenaświšy zbaw niegodne syny /
Odpusć zmárlym wyszepti / day im żywot inny.

60/2
/2

6362

2

